

[Første næstformand.]

3) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til postlov nr. 288 af 9. maj 1919.

Mødet hævet kl. 11⁸.

105. møde.

Fredag den 12. maj kl. 11¹⁰.

Første næstformand (Elmqvist): De på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 464 af 14. november 1949.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1093).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Villemoes: Da vi i går havde dette lovforslag til første behandling, havde jeg endnu ikke gennemlæst betænkningen fra det høje folketing. Jeg ser nu, at der står nogle ord om brændselsituationen for den kommende fyringssæson, idet det siges, at det er den højtærede handelsministers tanke ikke at udstede flere brændselsrationsmærker, men senest ved begyndelsen af den kommende fyringssæson at meddele, at disse restriktioner skal ophøre. Det hilser jeg med glæde.

Grunden til, at jeg ved lovforslagets tredie behandling tager ordet, er den, at jeg gerne vil udtale håbet om — jeg har

ikke talt med fagfolk om det, men det drejer sig om et fag, som jeg ganske vist ikke har føling med for tiden, men som jeg har beskæftiget mig med i halvanden menneskealder —, at det er den højtærede handelsministers mening, at offentligheden ret snart kan få at vide, at de mængder af udenlandsk fast brændsel, der kommer til landet, også kan distribueres her i landet. Det har altid været sådan, at vi har fået vor forsyning af udenlandsk brændsel tilført nogenlunde jævnt over hele året, og det er også i allerhøjeste grad nødvendigt.

Borgerne vil som regel kunne se store lagre på havnekajerne, hvad der i og for sig kunne tyde på, at vi havde mægtige lagre. Men det er ikke tilfældet, for sådanne store dynger, der ser ud af en hel masse, kan ved normalt forbrug let svinde bort til ingenting i løbet af 14 dage, hvis der ikke kommer nye tilførsler. Vort forbrug ligger normalt på ca. 7 mill. t, hvilket er ensbetydende med, at der til danske havne hver dag skal indkomme ca. 8 ladninger à et par tusind tons. Vi har i disse restriktionsår haft megen glæde af, at vi har kunnet forsyne os selv med en hel del brændsel — det har også været nødvendigt, at vi kunne det. I særdeleshed i slutningen af besættelsestiden, fra nytår 1945 til tyskernes kapitulation, kom der overhovedet ikke noget udenlandsk brændsel til landet, og derfor havde vi megen brug for at ty til det sekundære brændsel, til vore tørv, til vore brunkul og vort træ fra skovene; men det er efter min mening højst nødvendigt, for at vi skal kunne holdes forsynede, og for at det ikke skal gå i hårdknude, at ladningerne fortsat kan blive ved at komme her til landet. Men i det øjeblik der er forbud mod at udlevere fra lagrene, uden at forbrugerne afleverer brændselsmærker, vil jeg bedømme det sådan, at så kunne importen måske let gå i stå, og vi har jo også visse aftagerforpligtelser, selvom vi nu har frit køb af en del af det udenlandske brændsel.

Jeg vil håbe, at vor økonomiske situation, vor valutasisituation, fremover vil være af en sådan art, at vi kan forsyne dansk produktion og danske husholdninger med det nødvendige brændsel, men jeg vil dog regne med, at man i de egne, der har nogenlunde let adgang til det indenlandske brændsel, fortsat vil bruge en del deraf; det vil være en gavnlig handling, også fordi man derved vil spare noget på den vanskeligt tilgængelige valuta til det udenlandske brændsel. Jeg er meget tilfreds med det løfte, den højtærede handelsminister har givet på dette